

бе си, като го заничаше състрадателно... .. раскаянъ иска да заглади посрамленіето ми вчера съсъ тържественіето ми днесъ!

И наистинѣ Мазаніель, покоренъ на священныѣ заповѣди отъ съпругатъ си, отдаваше на Маріѣ Аркскѣ почетитѣ които народътъ правяше нему, и погледътъ му не можаше безъ насълзненіе да срѣшне сладкыйтъ и милостивыйтъ погледъ на момѣтъ мученицѣ въ ржцѣтъ му прѣди малко.

И на това общо въодушевеніе отъ радостъ противны ся виждахъ още само дивыйтъ Дузаръ и Полкѣтъ на смърть-тъ, които като подозривахъ рыбаля както и законника за прѣдатели, мрачны и дивытъ вярдыхъ време да раздигнатъ пакъ бой въ самытъ обятія на мирѣтъ.

А Дукъ Аркскый като излѣзе и той отъ Новѣтъ твърдынь, на едно съ Пузолянкѣтъ, свѣтло прѣмѣнена, по исканіето на народа, вървѣше на прѣдъ благороднытъ и редовѣтъ на тѣлохранителитѣ си. И като стигна на Кармылскѣтъ стѣгдѣ, проводи едного отъ чловѣцѣтъ си на конь и безъ оръжіе да посрѣшне рыбаля, който бѣше стотина раскрача далеко, да му изрази благодареніето което Подкральтъ осѣщаше и очакваше отъ този имъ състанѣкъ..... А колкото смутенъ и да бѣше отъ приближаваніето при женѣтъ си, който слѣдъ толкозъ страхова му ся вращаше пакъ, Мазаніель пріе великодушно и почти високомерно посланика отъ Подкралѣ. — Защото по нѣкога и малко дни само отъ властъ сѣ доста да възвышаватъ и най нискыйтъ характеръ и да направятъ да ся докарва като голѣмецъ и най простыйтъ и дебелыйтъ отъ чловѣцѣтъ. Трѣба даже да приложимъ, че необработанны уль и духъ, какъвто бѣше на Неаполитанеца, най голѣмѣтъ си свѣтлость разлива тогазъ когато настава минутата да угасне.....

И тѣй като прѣдстанѣ Мазаніель и съ едно само покриваніе като наложи тишиѣ и мълчаніе на възнуемото и шу-